

ה"ת 4748/09/14 - פמה מימון (1992) בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ה"ת 4748-09-14 פמה מימון (1992) בע"מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 1

בפני כב' השופטת לאה שלינגר שמאי
המבקשת
נגד
המשיבים
1. מדינת ישראל

2. מיכאל לוי (הנאשם בתיק 6746-11-13)

החלטה

1. בפני בקשת המבקשת להחזרת תפוס, רכב מסוג מאזדה 6 מ.ר. 27-732-71 (להלן: "הרכב"), הרשום בבעלותה של אשת הנאשם ואשר נתפס ע"י משטרת ישראל ביום 26.11.13 ומאז מוחזק על ידה.

יצוין, כי זו בקשה שלישית להחזרת התפוס. הראשונה הוגשה ע"י הנאשם עצמו, אשר הורשע בדין ובקשתו נדחתה. הוגשה בקשה נוספת ע"י אשת הנאשם אך זו נמחקה בהעדר תצהיר התומך בעובדות הכלולות בה.

עתה הוגשה הבקשה להחזרת הרכב ע"י המבקשת.

2. לטענת המבקשת, היא בעלת משכון על הרכב התפוס בידי המשיבה. מאחר ובעלת הרכב לא עמדה בהתחייבותיה כלפי המבקשת, היא נקטה בהליכי הוצל"פ למימוש המשכון ומונה כונס נכסים. לטענתה, חילוט הרכב פוגע פגיעה בלתי מידתית בקניינה בהיותה נושה מובטח ואין כל הצדקה בדין המורה על המשך החזקת התפוס בידי המשיבה.

3. מצאתי לנכון לדון תחילה לשאלה מהיכן שואב בית משפט זה, שהנו בית משפט לתעבורה, את הסמכות העניינית לדון בבקשה המונחת לפני. סמכות המשטרה לתפוס את רכב המבקש הינה מכח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ).

סעיף 1 לפסד"פ, שהינו סעיף ההגדרות, קובע כי: "בפקודה זו - "שופט" - שופט בית משפט שלום או שופט בית משפט מחוזי".

4. כאשר ישנה טענה של אדם בדבר בעלות או זכות בחפץ, קובע סעיף 40:

עמוד 1

"היה אדם שאיננו שותף לעבירה טוען לבעלות על החפץ שחולט או לזכות בו, רשאי הוא, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע באותו צו, לבקש מאת בית המשפט שציווה על החילוט לבטל את הצו, ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת החפץ למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי העניין".

5. בנסיבות האמורות, הנני סבורה כי אין לבית המשפט לתעבורה סמכות עניינית לדון בבקשה זו ואין נפקא מינה אם הבקשה להחזרת תפוס באה לפני הגשת כתב האישום או לאחריו.

6. סעיף 25 לפקודת התעבורה קובע נומרוס קלאוזוס של נושאים בהם מוסמך בית המשפט לתעבורה לדון. נושא החזרת תפוס אינו בין המנויים ברשימה זו.

סעיף קטן (ד) בסעיף הנ"ל לא בא להרחיב את סמכותו של שופט התעבורה אלא קובע, שבכל מה שהוסמך לדון בפקודת התעבורה, תהא לו סמכות כשל שופט שלום. ברם, הסמכות לדון בחילוט חפצים, אינה כלולה בפקודת התעבורה כי אם בפסד"פ. לפיכך אין בכך כדי להעניק סמכות לשופט תעבורה לדון בעניין.

7. אינני במינוי של "שופט שלום" ולפיכך, הגם שהוגש כתב אישום, אין לי סמכות לדון בבקשה זו.

8. לאור זאת, ובהתאם לסעיף 79 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) התשמ"ד-194, אני מורה על העברת הבקשה לסגן הנשיאה, כב' השופט צימרמן, שיעביר הבקשה למותב המוסמך לדון בה.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.